

[Justitsministeren.]

Navneloven af 22. April 1904, og dengang var man saa optimistisk at tro, at man kunde komme til Bunds med Navneforandringer ad denne Vej i Løbet af en halv Snes Aar, saa at man kunde ophøre med Udstedelsen af Øvrighedsbeviser med Udgangen af 1916. Det viste sig imidlertid, at dette ikke lod sig gøre, hvorfor Adgangen blev forlænget for 5 Aar. Senere har man to Gange yderligere maattet forlænge den. Nu er det saaledes, at Adgangen udløber med Juni Maaned næste Aar.

Som det endvidere fremgaar af Motiverne, har der i de sidste Aar været meddelt Øvrighedsbevis paa nye Navne i ca. 300 Tilfælde om Aaret. Det vil paa den ene Side sige, at Antallet af Navneforandringer ad denne Vej ikke er saa overvældende stort, at man kan forvente, at de mange -sen-Navne, som er dem, man vil til Livs, skulde kunne ventes udryddet i Løbet af en overskuelig Aarrække, og paa den anden Side viser et Tal som 300 Øvrighedsbeviser om Aaret, at der vedblivende er en Trang hos Befolkningen til paa denne nemme og billige Maade at komme af med de mere almindelige Navne og faa mere særprægede Navne, hvorved de paagældende kan adskille sig fra deres Medmennesker.

Derfor mener jeg, at Lovens Gyldighed bør forlænges. Lovforslaget svarer ganske til den sidste Forlængelseslov af 11. Marts 1931; kun har jeg gjort den Forandring, at jeg ikke foreslaar Loven gjort tidsbegrænset, idet det nu har vist sig Gang paa Gang, at der stadig er Trang til at kunne opnaa Navneforandring ved Øvrighedsbevis. Derfor mener jeg, at man ikke bør fortsætte med Tiaarsgrænsen. Hvis Regering og Rigsdag senere skulde komme til den Opfattelse, at man ikke længere vil have med den Slags Navneforandringer at gøre, maa det ordnes ved Lov, antagelig efter at hele Navneproblemet har været behandlet i et Udvalg eller en Kommission; saa kan man tage endelig Stilling til Spørgsmaalet, om man foretrækker foreløbige Love, gældende 10 Aar ad Gangen, eller om man vil anse det for mere rationelt at faa en permanent Lov om Navneforandring ved Øvrighedsbevis. Jeg skal derfor henstille til Tinget at vedtage det af mig fremsatte Lovforslag.

Endvidere tillader jeg mig for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov Nr. 174 af 31. Marts 1926 om Brandpolitiet paa Landet og det nærmest dermed i Forbindelse staaende Bygningsvæsen.*

Et lignende Lovforslag blev fremsat her i Tinget i sidste Rigsdagssamling, hvor det kom til første Behandling og derefter gik i Udvalg. Udvalget naaede paa Grund af Arbejdets betydelige Omfang ikke at komme til Ende med dette inden Samlingens Slutning, men der førtes en omfangsrig skriftlig Forhandling mellem Udvalget og Justitsministeriet om en lang Række Spørgsmaal. Udvalget fremsatte under denne Forhandling Ønske om formelle Ændringer i et Antal Bestemmelser saavel i Lovforslaget som i selve Brandpolitiloven. Endvidere stillede Udvalget Spørgsmaal om Forstaaelsen af visse af Lovforslagets Bestemmelser, ligesom det foreslog Realitetsændringer i Forslaget. Justitsministeriet har i Skrivelser til Udvalget besvaret de stillede Forespørgsler og taget Stilling til de ønskede Ændringer, og Udvalgets Initiativ har herved paa en Række Punkter vist sig frugtbringende, idet Justitsministeriet med Tilslutning af de brandtekniske Myndigheder har ment at burde foreslaa Ændringer paa de af Udvalget paapegede Punkter.

Ændringerne i det nu foreliggende Lovforslag i Forhold til det tidligere er da i det væsentlige et Resultat af Forhandlingerne med Udvalget, idet Justitsministeriet i det store og hele har ment ogsaa at kunne følge Udvalget, hvor dette har ønsket enkelte Paragraffer omformuleret eller foreslaaet andre Ændringer af formel Karakter. Saa-danne Ændringer er ganske vist i Almindelighed ikke uden Betænkelighed, idet man ved Omskrivning af en gammel prøvet Bestemmelse uden at ville det kan komme til at foretage Realitetsændringer eller fremkalde Fortolkningstvivil, som ikke fandtes i den ældre Tekst, og som burde være undgaaet. Man har imidlertid i Justitsministeriet overvejet de af Udvalget foreslaaede Formuleringer og mener ikke, at der skulde være nogen Fare i saa Henseende.

Jeg skal herefter kort omtale enkelte af de nye Bestemmelser i Lovforslaget. I § 7 er indsat en Bestemmelse om, at Rum, hvori der er Ildsted eller benyttes Ild til Kogning, skal være adskilt fra overliggende Foderlofter o. lign. ved et Loft, som i det mindste skal være udført som Bræddeloft pudset paa Undersiden med mindst 12 mm Kalkpuds. Efter den gældende Lov saavel som efter det tidligere Lovforslag stilles der kun særlige Krav til Loftet i Rum med Kogeindretninger eller andre Ildsteder, hvis disse Rum findes i Stalde eller Lader, men det er klart, at der foreligger Brandfare ikke alene i Stalde og Lader, men ogsaa i Stuehuse o. lign., hvor der kan være Tale om